

ikke har udviklingschefer. De er der alle sammen. Alt dette vil vi drøfte på sædvanlig vis med kommunerne i kommuneøkonomiforhandlingerne. Sådan er det.

Men jeg kan bare sige med det samme, at vi altså ikke agter at reducere tilskuddene til kommunerne, fordi der i givet fald er brug for færre borgmestre end dem, man har i dag.

Arne Toft (S):

Nej, men vi ved jo også godt, at når to virksomheder fusionerer, koster det i første omgang penge, selv om man har medarbejderne i begge virksomheder og også har direktører i begge virksomheder.

Når kommuner bliver lagt sammen, bliver der altså en anden kultur personalemæssigt, hvor man skal til at arbejde sammen, og det har folk, der har forstand på det, beregnet til at koste nogle milliarder kroner. It'en skal køre sammen, det ved vi, og vi kan bare se på Bornholm, hvor meget det koster.

Finansministeren siger, at jamen man har bygningerne. Det er vel ikke meningen, at de bygninger, man har i dag, bare fortsat skal bruges? Jeg vil gerne spørge ministeren: Det er vel meningen – det står også i regeringens udspil – at der skal findes nogle stordriftsfordele, og at de kan findes løbende? Men de kommer jo ikke med det samme.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi har ikke indregnet nogen gevinst ved stordrift. Jeg er enig med hr. Arne Toft i, at de nok skal vise sig over tid, men de er ikke indregnet, for det er i sig selv ikke en spareøvelse. Det er en opgave, der går ud på at gøre den offentlige sektor mere gennemsigtig, så det er lettere for borgerne at få løst deres opgaver i forhold til det kommunale system, ved at de henvender sig på rådhuset. Rådhuset får større mulighed for at tilgodese ønskerne end det, der gælder i dag, med det regelsæt, der er om myndighedsudøvelse mellem kommuner og amter. Så det er først og fremmest et spørgsmål om at gøre det mere enkelt.

Men det er også en pragmatisk tilgang. Vi siger jo ikke, at det skal ske over night. F.eks. den omlægning, der finder sted på skatteområdet, det, der skal overgå til staten, forventer vi tager 4 år. Det vil sige, at man decentralt selv gør, hvad der er praktisk, og hvad der er optimalt; at de nye kommuner, der opstår, selv aftaler takten for, hvornår de flytter sammen eller bliver, hvor

de er, eller hvordan de udnytter deres fysiske ressourcer. Det blander regeringen sig ikke i.

Det kan godt være, at det tager 3, 4, 5 og 6 år, før man har nået den endelige implementering, der også gør det rationelt i den nye, større kommune. Det er den spændende udfordring, der er.

Men der mangler ikke medarbejdere, og der mangler heller ikke ressourcer, for de er der i forvejen inden for de rammer, som kommunerne i dag agerer efter. For der er ikke tale om nye opgaver. Der er tale om en anden måde at løse opgaven på.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Arne Toft, og det skal vi kunne høre alle sammen.

Arne Toft (S):

Med hensyn til skatte- og inkasstopgaverne har regeringen indregnet besparelser på 125 mio. kr. på kort sigt og 288 mio. kr. på lidt længere sigt. Så der er de jo indregnet.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke bare kunne sige: Når vi er så sikre på, at det her ingen penge koster, så tager vi udgifterne, og så tager vi også indtægterne løbende.

Det er jo således i dag, hvor amterne bliver til regioner, at man ikke kan løfte den gæld, som amterne har, over i regionerne. Så vil jeg spørge ministeren: Hvem skal betale amternes gæld? Er det de kommuner, som overtager amternes opgave, eller overtager staten den gæld, de har, på mellem 9 og 10 mia. kr.?

Kl. 13.50

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er ikke nogen større gæld, fordi man ændrer strukturen. Det er den samme gæld, der er i dag, som der vil være i morgen. Alt andet lige er det den samme gæld. Den skal betales af samme skattegrundlag, den udbetales af de samlede skatter, og det er et spørgsmål om, at det skattegrundlag fordeles mellem det, som kommunerne får rådighed over, og det, staten får rådighed over, og de tilskud, der i givet fald skulle gives til regionerne. Der er jo ikke tale om, at der er et lavere skatteniveau eller et forringet skattegrundlag. Så der er lige mange penge i omløb. Det er kun et spørgsmål om, at disse midler fordeles objektivt derhen, hvor de nye opgaver skal varetages og løftes.

Hermed sluttede spørgsmålet.